

javaslata mégis aggodalmas. Ezen az úton a szakfelügyeletből hivatal lesz, tömérdék aktával és talán díszít adó személyzettel, de csekély személyes, pedagógiai hatással. A polgáriskolának a szakfelügyelet alá vonása a mostani fejlődéssel ellenkeznék; a polgárisk. képzők oda-sorolása pedig mindaddig lehetetlenség, amíg ezeknek az intézeteknek tanári állásait a legfőbb tudományos képesítésű tanárokkal igyekszik a felsőbbség betölteni s amíg a már több ízben orsz. költségvetésekben hivatalosan is hangsúlyozott főiskolai színvonalról le nem mond.

Népnevelési Közlöny (Nagyvárad, 32. évf., 7. sz.). Bursics Ernő cikkére (l. M. P. 1914) Magdits Károly felemlíti, hogy az elemi iskolai történettanítás kérdésével 1907—8-ban a Biharm. Ált. Tanító-egyesület megbízásából foglalkozott; részletesen kidolgozta: mit, mennyit és hogyan tanítson az osztatlan, a részben osztott, meg a teljesen osztott népiskola tanítója. Tervét az egyesület elfogadta és felterjesztését is elhatározta. — Kár, hogy tartalmát nem közli.

Népnevelő (20. évf., 40. sz.). «A magyar hadidicsőség vég-eredményben nemzetnevelő tanítóinkra száll vissza» s «a magyar kath. iskolákat kétszeresen érinti, mert csak a kath. nevelés az, amely megtanít arra, hogy nyugodtan, örömmel haljunk meg, ha hazánk létéről, embertársaink jólétéről és az emberiség egyetemes javáról van szó.» — Bizonyára nevezetes szerepe van az iskolának abban, hogy harcosaink milyenek; de óvakodnunk kellene attól, hogy a dicsőséget magunknak követelve, a felelősséget is ennyire fenntartás nélkül magunkra vegyük. S talán nem csak a kath. nevelésnek lehetséges olyan hatása, amelyet e sorok említenek?!

Népoktatás (Kalocsa; 4. évf., 9. sz.). Ágner Béla röviden összefoglalja Foerster pedagógiájának fővonásait; «nincs kétségünk az iránt — írja — hogy az újtipusú iskolai élet megteremtésében az oroszlánrész F. nevéhez fog fűződni.» Ez nyilván túlzás ebben az általánosságban, hiszen ma olyan sokféle forrása van ennek az újjáalakulásnak. Bizonyos azonban, hogy F. éppen a mi részünkről az eddiginél több figyelmet érdemel. — Ugyanitt Dreisziger F. bő, kritikai ismertetést nyújt Finácsy új könyvéről (A középkori nev. tört.). Az V. évf. 1. sz. ugyanő azt fejtegeti, hogy a háború után a nemzeti eszme fokozottabban érvényesül majd, tehát az iskolának is fokozot- tabban kell ezt művelnie.

Néptanítók Lapja. A háború kitörése óta vezércikkeivel következetesen törekedett az olvasók lelkében a nevelés gondolatát ébren tartani s a mai pedagógiai tennivalókra figyelmeztetni. Több cikk adott útmutatást a tanítóság tágabbkörű, irodalmi és társadalmi működésére. Kemény Ferenc számos cikkben közli a háborúval kapcsolatos művelődéstörténeti anyagot, a M. P. e számában levő köz-